

ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพตำบลสิงโตทอง พ.ศ. ๒๕๕๔

เพื่ออนุวัติตาม มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติได้จัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยกำหนดหลักการมีส่วนร่วม การเปิดช่องทางรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ใช้ข้อมูลวิชาการและการจัดการความรู้เป็นฐานสำคัญ เพื่อให้ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ สะท้อนเจตนารมณ์และเป็นพันธะร่วมกันของสังคม ให้สังคมสามารถนำไปใช้เป็นฐานอ้างอิง ในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของระบบสุขภาพในอนาคต ทั้งนี้ ภาคีเครือข่ายระดับพื้นที่สามารถจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพเฉพาะพื้นที่ของตน โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งกับธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ คณะกรรมการจัดทำธรรมนูญสุขภาพตำบลสิงโตทอง อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา และภาคีเครือข่าย แกนนำชุมชน แกนนำท้องถิ่น และผู้เกี่ยวข้อง จึงกำหนดข้อตกลงไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ธรรมนูญนี้เรียกว่า “ธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพตำบลสิงโตทอง พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ นิยามศัพท์

“สุขภาพ” หมายความว่า ภาวะของมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางกาย ทางจิต ทางปัญญา และทางสังคม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล

“ปัญญา” หมายความว่า ความรู้ทั่ว รู้เท่าทันและความเข้าใจอย่างแยกได้ในเหตุผลแห่งความดีความชั่ว ความมีประโยชน์และความมีโทษ ซึ่งนำไปสู่ความมีจิตอันดีงามและเอื้อเพื่อผู้อื่น

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ องค์การมหาชนและหน่วยงานอื่นของรัฐ

“คุณธรรม” หมายความว่า คุณงามความดี ที่วิญญูชนพึงสำนึกในจิตใจของตน ในเรื่องความจริง ความดี ความงาม และใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

“จริยธรรม” หมายความว่า แนวทางแห่งความประพฤติที่ยึดหลักคุณธรรม

“มนุษยธรรม” หมายความว่า ธรรมของคน ธรรมที่มนุษย์พึงมีต่อกัน มีเมตตากรุณา เป็นต้น

“เศรษฐกิจพอเพียง” หมายความว่า แนวการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบเพื่อให้สมดุล และพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

“ธรรมาภิบาล” หมายความว่า คุณลักษณะของการบริหารหรือการปกครองเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจ มีคุณภาพและเกิดความคุ้มค่า ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจให้ทันต่อสถานการณ์ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวก ตอบสนองความต้องการ

ของประชาชน และมีการประเมินผลการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล ต้องยึดหลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักความ

รับผิดชอบและตรวจสอบได้ หลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล และหลักนิติธรรม

“การสร้างเสริมสุขภาพ” หมายความว่า การกระทำที่มุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลมีสุขภาพทางกาย จิต ปัญญาและสังคม โดยสนับสนุนพฤติกรรมบุคคลและการจัดการสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อม เพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม

“นโยบายสาธารณะ” หมายความว่า ทิศทางหรือแนวทางที่สังคมโดยรวมเห็นพ้อง หรือเชื่อว่าควรจะดำเนินการไปในทิศทางนั้น รวมถึงนโยบายที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรที่กำหนดมาจากรัฐด้วย

“การมีส่วนร่วม” หมายความว่า การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ ในลักษณะของการร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมติดตามประเมินผลและตรวจสอบ

“สุขภาพทางเพศ” หมายความว่า สุขภาพที่หมายรวมไปถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อความสัมพันธ์ทางเพศ เพศภาวะ และมีความเคารพต่อวิถีชีวิตทางเพศที่แตกต่างของบุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานต่อการมีประสบการณ์ทางเพศที่ปลอดภัยและมีความพึงพอใจ ปราศจากการถูกบังคับ การเลือกปฏิบัติและความรุนแรง

“เพศภาวะ” หมายความว่า ภาวะความเป็นหญิง เป็นชาย ที่ไม่ได้กำหนดโดยระบบชีววิทยา แต่กำหนดโดยปัจจัยทางวัฒนธรรม สังคมและอื่นๆ ทำให้สังคมเกิดความคาดหวังต่อความเป็นหญิงและชายในแง่มุมเฉพาะต่างๆ และมีส่วนกำหนดความเชื่อ ทัศนคติ รวมทั้งประเพณีปฏิบัติต่างๆ ที่กลายเป็นบรรทัดฐานของสังคมในเรื่องของความเป็นหญิงเป็นชาย เพศภาวะเป็นสิ่งที่แตกต่างกันไปในแต่ละวัฒนธรรม และเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

“อนามัยการเจริญพันธุ์” หมายความว่า สุขภาพที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและการทำหน้าที่ของระบบการเจริญพันธุ์ของมนุษย์ตลอดช่วงชีวิต

“การป้องกันโรค” หมายความว่า การกระทำหรือการกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยหรือเป็นโรคและการป้องกันไม่ให้กลับเป็นซ้ำในกรณีที่หายจากการเจ็บป่วยหรือเป็นโรคแล้ว สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ระดับ คือ การป้องกันก่อนการเกิดโรคหรือก่อนการเจ็บป่วย การป้องกันโรคในระยะที่เกิดโรคหรือเจ็บป่วยขึ้นแล้ว และการป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพเมื่อหายจากการเจ็บป่วยแล้ว

“การควบคุมโรค” หมายความว่า การควบคุมโรคระบาด โรคไม่ติดต่อ โรคติดต่อ โรคติดต่ออันตรายต่างๆ รวมทั้งโรคที่เกิดจากการปนเปื้อนของสารต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมและอาหาร และโรคอื่นๆ ที่สามารถลดความสูญเสียสุขภาพ ชีวิตและทรัพยากรได้หากมีการตรวจพบแต่เนิ่นๆ

“การป้องกันและการควบคุมปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ” หมายความว่า การจัดการกับปัจจัยต่างๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพและชีวภาพ เชื้อโรค สารเคมี ภัยธรรมชาติ รวมทั้งระบบต่างๆ ในสังคมเพื่อควบคุมปัจจัยดังกล่าว ให้มีผลเสียต่อสุขภาพน้อยที่สุด รวมทั้งการสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการมีสุขภาพด้วย

“การบริการสาธารณสุข” หมายความว่า การบริการต่างๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

“คุณภาพบริการสาธารณสุข” หมายความว่า คุณลักษณะของบริการสาธารณสุขที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ทั้งด้านมนุษย์ สังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและด้านอื่นๆ และพื้นฐานด้านคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชนและสังคมได้อย่างเหมาะสม

“การบริการสาธารณสุขที่มีหัวใจของความเป็นมนุษย์” หมายความว่า การบริการสาธารณสุขที่มีความเอื้ออาทร ความสมานฉันท์ระหว่างบุคลากรสาธารณสุขและประชาชน โดยมุ่งประโยชน์สุขของประชาชน ครอบครัว ชุมชนและสังคม ตามจรรยาบรรณวิชาชีพโดยสุจริต ปราศจากการครอบงำของผลประโยชน์ทางธุรกิจ

“การบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ” หมายความว่า การบริการสาธารณสุขที่เน้นบริการบุคคล ครอบครัว และชุมชน มีความเข้มข้นในเชิงวิทยาการและเทคโนโลยีในระดับหนึ่ง มุ่งเน้นในมิติของมนุษย์และสังคม เป็นบริการแบบผสมผสาน ทั้งการสร้างเสริมสุขภาพ ป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสมรรถภาพ บริการเป็นองค์รวม เชื่อมโยงใกล้ชิดระหว่างผู้ให้บริการ สถานบริการ ชุมชนและครอบครัว มีความเชื่อมโยงกับระบบบริการสาธารณสุขระดับอื่นๆ และกับชุมชนเพื่อส่งต่อความรับผิดชอบการให้บริการระหว่างกันและกันเป็นอย่างดี

“การบริการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นผลประโยชน์เชิงธุรกิจ” หมายความว่า การบริการสาธารณสุขในลักษณะที่มุ่งหวังทำกำไรสูงสุดตามกลไกตลาด เพื่อนำกำไรมาแบ่งกันในกลุ่มผู้ประกอบการ เช่นเดียวกับการประกอบธุรกิจทั่วไป

“ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ” หมายความว่า องค์ความรู้ ความคิด ความเชื่อ และความชำนาญในการดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้ที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมาในท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ ที่ประชาชนและชุมชนใช้ในการดูแลสุขภาพอย่างสอดคล้องกับท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย

“การแพทย์แผนไทย” หมายความว่า การดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้หรือตำราการแพทย์แบบไทยที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมา หรือตามการศึกษาจากสถานศึกษาที่รับรองโดยกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ ทั้งนี้ ให้ครอบคลุมการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์การแพทย์บางอย่างประกอบการวินิจฉัยและการบำบัดโรคตามที่กฎหมายกำหนด

“การแพทย์พื้นบ้าน” หมายความว่า การดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้ที่ได้สั่งสม ถ่ายทอด และพัฒนาสืบต่อกันมาซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และทรัพยากรของชุมชนท้องถิ่น และเป็นที่ยอมรับของชุมชนท้องถิ่นนั้น

“การแพทย์ทางเลือกอื่นๆ” หมายความว่า การดูแลสุขภาพโดยอาศัยความรู้ทางการแพทย์ที่นอกเหนือจากการแพทย์แผนปัจจุบัน การแพทย์แผนไทย และการแพทย์พื้นบ้าน

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มประชาชนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะอันเนื่องจากการมีผลประโยชน์หรือมีค่านิยมร่วมกัน หรือมีปัญหาร่วมกัน หรืออาศัยอยู่ในอาณาเขตทางภูมิศาสตร์เดียวกัน หรือมีความสนใจและมีกิจกรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน

“ชุมชนท้องถิ่น” หมายความว่า ชุมชนที่อยู่ร่วมกันในพื้นที่หมู่บ้านหรือตำบล

“หมอพื้นบ้าน” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถในการดูแลสุขภาพโดยอาศัยภูมิปัญญาการแพทย์พื้นบ้าน

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการจากผู้จัดให้มีสินค้าหรือบริการหรือข้อมูลข่าวสาร อันนำไปสู่

การบริโภค และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้รับบริการโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“การบริโภคที่ยั่งยืน” หมายความว่า การสนองตอบต่อความจำเป็นของการบริโภคสินค้าและบริการทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ในวิถีทางที่ทำให้เกิดความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

“การสร้างความรู้ด้านสุขภาพ” หมายความว่า การสร้างความรู้จากการปฏิบัติ การจัดการความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสังสมความรู้และประสบการณ์ การศึกษาวิจัย การสังเคราะห์ความรู้ และข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและระบบสุขภาพ

“การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ” หมายความว่า การนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพที่หน่วยงานของรัฐและภาคส่วนต่างๆ จัดทำขึ้น เพื่อเผยแพร่และสื่อสารกับประชาชนด้วยรูปแบบและช่องทางต่างๆ

“บุคลากรด้านสาธารณสุข ” หมายความว่า ผู้ให้บริการสาธารณสุขที่มีกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดรองรับ

“กำลังคนด้านสุขภาพ” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มคนที่มีบทบาทในด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การรักษาพยาบาล การป้องกันโรค และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งรวมถึงบุคลากรด้านสาธารณสุข ผู้ประกอบวิชาชีพด้านสาธารณสุข บุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรทางการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือก อาสาสมัครด้านสุขภาพต่างๆ แกนนำและเครือข่ายสุขภาพ ตลอดจนบุคคลต่างๆ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

“ระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ” หมายความว่า การจัดการทางการเงินการคลัง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะและหลักประกันการเข้าถึงบริการสาธารณสุขอย่างถ้วนหน้า และอย่างมีประสิทธิภาพ

“การเงินการคลังรวมหมู่” หมายความว่า การเงินการคลังที่ประชาชนร่วมจ่ายเงินตามสัดส่วนความสามารถในการจ่าย ตามหลักการเฉลี่ยทุกข์เฉลี่ยสุข โดยนำเงินที่เก็บล่วงหน้ามาใช้จ่ายร่วมกัน เพื่อจัดให้มีบริการสาธารณสุขที่จำเป็นต่อสุขภาพและการดำรงชีวิตสำหรับทุกคน

หมวด ๑

ปรัชญาและแนวคิดหลักของระบบสุขภาพ

ข้อ ๓ ทุกภาคส่วนและประชาชน ในตำบลสิงโตทองมีหน้าที่ร่วมกันในการขับเคลื่อนการพัฒนา ระบบสุขภาพ จากแนวทางบริโณคนิยมไปสู่แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการดำเนินชีวิตตามวิถีไทยมุสลิม ยึดหลักการ “แพทย์ตามแนวทางท่านศาสดา ซล.” ส่วนไทยพุทธใช้แนวทางวิถีพุทธ เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพทางกาย ทางจิต ปัญญาและสังคม

ข้อ ๔ คนตำบลสิงโตทองแสดงเจตนารมณ์ร่วมกัน ในเรื่อง “การให้ความสำคัญด้านสุขภาพเทียบเท่าด้านการประกอบอาชีพและสังคม”

หมวด ๒

คุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป้าหมายของระบบสุขภาพ

ข้อ ๕ ระบบสุขภาพจะต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักคุณธรรม จริยธรรม มนุษยธรรม ธรรมภิบาล ความรู้และปัญญา

ข้อ ๖ ระบบสุขภาพจะต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชนทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ยึดหลักการพัฒนาย่างยั่งยืน ส่งเสริมการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ส่งเสริมการพึ่งตนเอง และยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อ ๗ ระบบสุขภาพจะต้องเกื้อหนุน ส่งเสริม และเอื้ออำนวยให้บรรลุเป้าหมายแห่งสิทธิและหน้าที่ด้านสุขภาพทุกประการตาม พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐

ข้อ ๘ เป้าหมายด้านสุขภาพของคนตำบลสิงโตทอง คือร่วมกันป้องกันโรคและสร้างเสริมสุขภาพทุกครัวเรือนเมื่อเจ็บป่วยต้องได้รับการดูแลทันที่

ข้อ ๙ กรอบเวลาเป้าหมายของธรรมนูญฉบับนี้ เป็นภาพรวมของระบบสุขภาพตำบลสิงโตทอง ตามธรรมนูญสุขภาพแห่งชาติฉบับ พ.ศ.๒๕๕๒

หมวด ๓

การจัดให้มีหลักประกันและความคุ้มครองให้เกิดสุขภาพ

ข้อ ๑๐ จัดให้มีการป้องกันภัยจากการประกอบอาชีพและ เตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและอุบัติเหตุร้ายแรงที่มีความเสี่ยงและคาดว่าจะเกิดในพื้นที่ตำบลสิงโตทอง โดยมีการซ้อมแผนรับภัยพิบัติฯ ปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๑ คนในตำบลสิงโตทองต้องได้รับการคุ้มครองหลักประกันสุขภาพที่ครอบคลุมประชาชนทุกคน โดยเฉพาะชุดสิทธิประโยชน์ ถือว่าเป็นหน้าที่ของประชาชน เน้นประชาชนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไปต้องได้รับการตรวจน้ำตาลในเลือดและวัดความดันโลหิต ปีละ ๑ ครั้ง รวมทั้ง สตรีอายุ ๓๐ – ๖๐ ปี ต้องได้รับการตรวจมะเร็งปากมดลูกและเต้านม ปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๒ การสร้างหลักประกันและความคุ้มครองดังกล่าว ให้ดำเนินการภายใต้การมีส่วนร่วมอย่างสมานฉันท์ เกื้อกูล เอื้ออาทร จากทุกภาคส่วน โดยผ่านกองทุนสุขภาพตำบลสิงโตทอง

หมวด ๔

การสร้างเสริมสุขภาพ

ข้อ ๑๓ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทองมีบริการด้านสาธารณสุข เชิงรุกตามแนวทางแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทองอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๑๔ อบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง สนับสนุนให้มีการติดตามประเมินผล และทำการวิจัยชุมชนด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง

ข้อ ๑๕ มีอบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง ร่วมกับทุกภาคส่วน สร้างระบบเตือนภัยด้านสุขภาพ ที่ประชาชนยอมรับ และนำไปใช้ได้จริง ในพื้นที่ตำบลสิงโตทอง ได้แก่การจัดตั้งหมู่บ้านลดเสี่ยงลดโรค ,การปรับพฤติกรรมการบริโภคอาหาร/ออกกำลังกาย , และสนับสนุนนโยบายสาธารณะ “คนสิงโตทองร่วมใจกินแกงส้ม อย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ วัน” อย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดดังนี้

๑) อบต.และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง จัดการอบรม ต้องแกงส้มเป็นอาหารเลี้ยงสำหรับผู้เข้ารับการอบรม

- ๒) โรงเรียนในพื้นที่ ๓ แห่ง ต้องแกงส้มเป็นอาหารกลางวันเลี้ยงนักเรียน สัปดาห์ละ ๒ วัน
 ๓) ช่วงการจัดงานบุญในพื้นที่ ต้องแกงส้มเป็นอาหารเลี้ยงผู้มาช่วยงานในวันเริ่มงานอย่างน้อย ๑

มื้อ

ข้อ ๑๖ อบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง สนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน(อสม.) อย่างต่อเนื่อง โดยการอบรมฟื้นฟูความรู้ อสม. เดือนละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๗ อบต.เป็นหน่วยงานหลักในการสนับสนุนให้ชุมชน องค์กร ร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการสร้างสุขภาพ โดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง ตามหลัก ๓ อ. และวัดรอบเอวประชาชนอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ปีละ ๒ ครั้ง

ข้อ ๑๘ อบต.สิงโตทองสนับสนุนให้ชุมชนมีการดำเนินงานด้านครอบครัวอบอุ่น อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยจัดกิจกรรม อย่างน้อย ปีละ ๑ ครั้ง ตามแนวทางกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ข้อ ๑๙ ทุกครัวเรือนร่วมสนับสนุนเงินสมทบในกองทุนสุขภาพตำบลสิงโตทอง ปีละ ๑๐บาท/คน

หมวด ๕

การป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ

ข้อ ๒๐ ทุกครัวเรือนจะร่วมกันทำลายและควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ทั้งในและบริเวณบ้านของตนเอง เพื่อให้บ้านปลอดลูกน้ำยุงลาย หากมีการตรวจพบลูกน้ำยุงลายเตือน เพื่อร่วมกำจัดลูกน้ำต่อไป

ข้อ ๒๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง ต้องจัดดำเนินการให้ทุกภาคส่วนร่วมจัดทำแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์ เพื่อป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพแบบมีส่วนร่วม และให้เชื่อมโยงและประสานสอดคล้องในทุกระดับ โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกลไกหลัก ปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๒๒ ให้ อบต.สิงโตทองส่งเสริมให้ประชาชนมีการรวมตัวกันและมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ เพื่อปกป้องสิทธิของชุมชนจากการดำเนินตาม โครงการ หรือกิจกรรมที่จะดำเนินการในชุมชน และจัดให้มีกลไกการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนที่ได้รับผลกระทบ และแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้ง

ข้อ ๒๓ ให้ทุกภาคส่วนมีหน้าที่ในการรณรงค์ ให้ข้อมูลข่าวสาร และสร้างค่านิยมที่ถูกต้องแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีภูมิคุ้มกัน และสนับสนุนให้ชุมชนมีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพื่อการดำเนินชีวิต และมีพฤติกรรมสุขภาพที่ปลอดภัยจากโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพอย่างรู้เท่าทัน

โดย อสม. ให้ความรู้หรือกระจายข่าว/เสียงตามสาย อย่างน้อย ๔ หมู่บ้าน

หมวด ๖

การบริการสาธารณสุขและการควบคุมคุณภาพ

ข้อ ๒๔ ให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง ส่งเสริมการบริการสาธารณสุขปฐมภูมิ เพื่อให้บริการครอบคลุมประชากรอย่างทั่วถึง โดยสถานบริการสาธารณสุขปฐมภูมิต้องสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพและการทำงานเชิงรุกในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพของประชาชนร่วมกับท้องถิ่น ชุมชนและ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเชื่อมต่อกับระบบบริการสาธารณสุขระดับอื่น โดยมีระบบการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานหน่วยบริการปฐมภูมิ

ข้อ ๒๕ ให้ อบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง มีหน้าที่รับผิดชอบสนับสนุนการจัดบริการสาธารณสุขที่จำเป็น เร่งด่วน กรณีเกิดภัยพิบัติตามธรรมชาติหรือโรคภัยไข้เจ็บที่รุนแรง เช่น การระบาดของโรคอุบัติใหม่และหรือโรคอุบัติซ้ำ

ข้อ ๒๖ ให้ อบต.สิงโตทองและหรือกองทุนสุขภาพตำบลสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขสำหรับประชากรกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ และมีข้อจำกัดในเข้าถึงการบริการสาธารณสุข ได้แก่ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม อย่างเป็นระบบ ครบวงจร และมีประสิทธิภาพ โดยผ่านกองทุนสุขภาพตำบลสิงโตทอง

ข้อ ๒๗ ให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขที่มีหัวใจความเป็นมนุษย์อย่างเป็นรูปธรรม โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดบริการสาธารณสุขในรูปแบบของอาสาสมัครอื่นๆ เช่นจิตอาสา โดยมุ่งเน้นบริการสาธารณสุขที่มุ่งประโยชน์สาธารณะ

ข้อ ๒๘ ให้ อบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง สนับสนุนให้มีการรณรงค์ ให้ข้อมูลข่าวสาร และสร้างค่านิยมที่ถูกต้องแก่ประชาชน และบุคลากรด้านสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีบนพื้นฐานความเข้าใจถึงข้อจำกัดต่างๆ ของการบริการสาธารณสุข และความเป็นไปได้ อันอาจเป็นเหตุให้เกิดเหตุไม่พึงประสงค์ รวมถึงความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อลดเหตุไม่พึงประสงค์และการเยียวยาปัญหาร่วมกันอย่างสมานฉันท์ โดยผ่านคณะกรรมการที่ปรึกษาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง

ข้อ ๒๙ ให้ อบต.สิงโตทอง สนับสนุนคณะกรรมการพัฒนาโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง ให้มีเกณฑ์มาตรฐานของหน่วยบริการปฐมภูมิ

หมวด ๗

การส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้านและการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ

ข้อ ๓๐ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง และกองทุนสุขภาพตำบล ส่งเสริม สนับสนุน การใช้และการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ

ข้อ ๓๑ อบต.สิงโตทองและกองทุนสุขภาพตำบล จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ การแพทย์ แผนไทย การแพทย์พื้นบ้าน และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ อย่างพอเพียง เพื่อการสร้างและจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ ในการศึกษาวิจัย การผลิตและพัฒนาบุคลากร

หมวด ๘

การคุ้มครองผู้บริโภค

ข้อ ๓๒ จัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคระดับตำบล โดยเน้นหนักที่สุขภาพประชาชน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกองทุนสุขภาพตำบล สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน

ข้อ ๓๓ ร้านค้าในเขตตำบลสิงโตทองต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อการควบคุมดูแลตามข้อตกลงร่วมกัน เน้นการจำหน่ายสินค้าและบริการที่ถูกต้องปลอดภัย ลด หรือหลีกเลี่ยงการจำหน่ายสินค้าทำลายสุขภาพ

ข้อ ๓๔ เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาสในสังคม ต้องได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษตามสิทธิที่กฎหมายบัญญัติ และต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิต รู้เท่าทันสื่อ มีส่วนร่วมในการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้การสื่อสารให้ข้อมูล ต้องมีความเหมาะสมตามวัย และสภาพของบุคคล เข้าถึงได้ง่าย เข้าใจง่าย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยจัดทำโครงการแก้ไขปัญหากลุ่มดังกล่าว ไม่น้อยกว่า ๑ โครงการ ตามแผนที่ทางเดินยุทธศาสตร์กองทุนสุขภาพตำบลสิงโตทอง โดยใช้งบประมาณจากกองทุนสุขภาพตำบลสิงโตทอง

ข้อ ๓๕ ให้ อบต.สิงโตทอง กำหนดนโยบาย และศึกษาความจำเป็นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อเป็นกลไกในการคุ้มครองผู้บริโภค โดยใช้หลักการของสมัชชาสุขภาพ

หมวด ๙

การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพ

ข้อ ๓๖ ให้ อบต.สิงโตทอง/โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง /กองทุนสุขภาพตำบล มีบทบาทในการสร้างความรู้ด้านสุขภาพ และจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสมให้แก่กลุ่มองค์กรในพื้นที่ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการสร้าง การจัดการ การสื่อสารและการเผยแพร่ความรู้ โดยร่วมกับทุกภาคส่วนจัดงานมหกรรมสุขภาพ ปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๓๗ อบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง เป็นแกนนำให้หน่วยงานของรัฐส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคประชาชนมีความสามารถสร้าง จัดการความรู้ ด้านสุขภาพ และสนับสนุนให้เกิดช่องทางการเรียนรู้และการสื่อสารที่เหมาะสมและหลากหลายในชุมชน

ข้อ ๓๘ อบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง ส่งเสริม สนับสนุนให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และชุมชน มีส่วนร่วมลงทุน ในการสร้าง การจัดการ การสื่อสารและการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพ

ข้อ ๓๙ ให้ทุกครัวเรือนถือเป็นหน้าที่ในการมีตัวแทนเข้าร่วมประชาคมหมู่บ้านในแต่ละเดือน อย่างน้อยปีละ ๕ ครั้ง

ข้อ ๔๐ อบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง สร้างระบบตรวจสอบ กลั่นกรอง และติดตามการสื่อสารและการเผยแพร่ความรู้ ด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

หมวด ๑๐

การสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข

ข้อ ๔๑ อบต.สิงโตทอง สนับสนุนระบบการผลิตที่ให้ บุคคลจากชุมชน ท้องถิ่นต่างๆ ให้มีโอกาสเข้าศึกษาและพัฒนา เพื่อกลับไปปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรด้านสาธารณสุขในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง ท้องถิ่นของตนเอง

หมวด ๑๑ การเงินการคลังด้านสุขภาพ

ข้อ ๔๒ ให้ อบต.สิงโตทอง สนับสนุนการดำเนินงานกองทุนสุขภาพตำบลสิงโตทอง โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานของรัฐ และชุมชน เพื่อสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพการป้องกันและควบคุมโรคและปัจจัยที่คุกคามสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งสนับสนุนให้มีระบบการติดตาม ประเมินผลและการตรวจสอบ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีธรรมาภิบาล

หมวดที่ ๑๒ สำนักธรรมนูญสุขภาพ

ข้อ ๔๓ ให้จัดตั้งสำนักธรรมนูญสุขภาพตำบลสิงโตทอง ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสิงโตทอง โดยอบต./โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสิงโตทอง และคณะกรรมการธรรมนูญสุขภาพตำบลสิงโตทอง กำกับ ดูแล และขับเคลื่อนให้เป็นไปตามธรรมนูญสุขภาพ

ข้อ ๔๔ การบริหารจัดการโดยสำนักธรรมนูญสุขภาพตำบลสิงโตทองให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับของสำนักธรรมนูญสุขภาพที่จะจัดทำขึ้นภายหลัง

หมวดที่ ๑๓ หมวดเฉพาะกาล

ข้อ ๔๕ การแก้ไขเพิ่มเติมธรรมนูญสุขภาพฉบับนี้ให้ดำเนินการทบทวนเมื่อดำเนินการไปแล้ว ๑ ปี เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป เพื่อประโยชน์แก่สุขภาพของประชาชนในเขตตำบลสิงโตทองเป็นหลัก โดยให้ อบต.สนับสนุนงบประมาณในการทบทวนปรับปรุง แก้ไขทุกๆปี

การประกาศใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป